

ВЈЕЧНУ ПАМЈАТ ТИ СТВОРИ НАШОЈ АЊИ О, ГОСПОДЕ

Младој Ањи кроза сузе,
исциједих пар стихова,
због љубави према Христу
што имаде сестра ова.

А људским је врлинама
њена душа изаткана.
Као млада професорка,
од колега поштована,
и ништа јој не би тешко
своје знање да преноси,
светом вјером Православном
да се дичи и поноси.

Кроз захвалност чисте душе,
врлинама Богу служи
и вриједним својим радом
студентима знање пружи.
И савјесно преносећи
Богомдано мудро знање,
бијаше јој са молитвом
ведрој души радовање.

На молитву стизала је
цркви милог завичаја,
у којој се осјећала
као да се с небом спаја.
Навикла је из дјетињства
да се у њој Богу моли
и к'о мала дјевојчица
тај храм свети да заволи.

Њени мили родитељи
са њом су се поносили,
а с вриједним радом њеним
необично срећни били.
Млади студент богословља,
брат јој Андреј бјеше мили
а сусрету сваком њином
много су се веселили.

Са осмјехом невинијем,
као њежна дјевојчица
да Христову љубав имаш
видјело се с твога лица.

Растави се са тијелом
душа наше сестре Ање,
која нам је изгледала
к'о Васкршње радовање.
Родитеље и Андреја,
милог брата, снађе мука,
ал' хришћански поднијеше
бол велики без јаука.

У Тврдошком манастиру
цјеливамо њено т'јело,
а Владике са свештенством
служе свето опијело.
Монаси и монахиње
и народа вјерног с њима,
што се с Ањом поздрављаше
с тешким болом у срцима.

Док Владика Григорије
опроштајно слово збори,
жеља за спас душе њене
у срцима нашим гори.
Снажну љубав за Господом
Владика јој истицаше,
јер он добро њену душу
к'о духовник познаваше.

Као човјек осјећајан
тугу гута и Владика,
док молитвом пут приправља
за свог доброг сарадника.
Сузе лије и "Видослов"
и зајеца болним криком,
туга га је ошинула
за својијем уредником.

Никад “нећу” и “не могу”
ти не рече послушнице,
са благословом твој рад умни
казиваше сјајно лице.

Твој дјечији осмјех чисти
радошћу би озарио
сваког оног ко је с тобом
макар ријеч прозборио.
Читала си свете књиге,
из њих снагу добијала,
к’о пчелица са цвијета
кад би полен прикупљала.

Стална храна твојој души
бјеше света Литургија,
а најчешће у Тврдошу
Светог Оца Василија.

Сад тијело твоје оста
поред цркве да почива,
а Господу у наручје
оде твоја душа жива,
да се моли у милини
Божјег царства небескога.

У покоју да дочека
дан доласка Христовога.
На дан општег Васкрсења
вјечни живот да добије,
то је Ања вјеровала
и то јој је најважније.

У молитви стихове ти
посвећујем сестро мила,
јер је твоја душа чиста
љубављу нас задужила.
Таланте си Богом дане
својим трудом умножила
и с’ те стране заповијест
Христову си испунила.

Изгнаник си к'о дијете
из свог родног мјеста била
и због тога на срцу си
прву рану задобила.

Молимо те још, Господе,
да услишиш наше жеље
и утјешис Духом Светим
драге Ање родитеље.
И Андреја, милог брата,
да свештеник буде млади,
бол за сестром да преброди
што их тако изненади.

Твојој души да Бог дадне
вјечни живот у радости,
а и нама, помоли се,
Бог гријехе да опрости.
За Христа си догорјела
к'о мирисна воштаница,
с чистом душом Православном
и анђелски дивног лица.

И на крају, чин сахране
Кад бол тешки све нас стресе,
Запјевасмо сестри Ањи
ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Са тужним сјећањем и надом на Васкрсење и живот вјечни.
Драгиша М. Шекарић,
твој брат у Христу, мила сестро наша, Ања

22.12.2008. год. , Требиње